

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap

Megjelenik Csáktornyan hetenkint egyszer: vasárnap.

Szerkesztési iroda: Fischel Filipp könyvnyomdája helyiségében — Szerkesztővel értesíteni lehet: Hétfőn, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton 11 — és 4 órákor. — A lap szemléli részére vonatkozó minden közlemény *Magyarul és Horvátul* nevűre küldendő Csáktornyára.

Kiadóhivatal: Fischel Filipp könyvkereskedése Csáktornyan. Ide küldendők az előfizetési díjak és hirdetések.

Hirdetnek jutányosom számítottak

Előfizetési árak:
 Egész évre 4 frt
 Félévre 2 „
 Negyedévre 1 „
 Egyes szám 10 kr.

Hirdetnek még elfogadottak: Budapest: Goldberg r. A. V. hird. irod. Bécs: Schickl H. Duka M. Gyönyök A. — Danile s. L. és társai. Frankfurt a. M.: Daube G. L. és társai.

Nyilttár petisora 10 kr.

Felhívás Perlak város közönségéhez!

A perlaki társaskör kebelében mozgalom indult meg, hogy Perlakon egy a szegény iskolás gyermekeket felruházó egylet alakítsassék. Tette ezt azon indokból mert látta, hogy a nép szegénységéből eredő ruhátalansága miatt gyermekeit iskolába nem járathatja, mert látja, hogy városunknak hány leendő polgára van megfosztva attól, hogy a vallás és a legszükségesebb anyagi ismeretek előcsarnokába is bevezetessék. — E nagy bajon, a szegénységnek csak a társadalom segíthet; annak kell tömörülni, hogy a zord téli idő s ruhátalanság által facsart keserű könnyeit sok elhagyott szegénynek és árvának letörölje. Ez ujonan alakuló egylet jelszava: „Nincs tagsági díj.” Az egyletnek tagja lehet mindenki, aki egyszer vagy másszor elviselt, lomtárba került, de még gyermek ruhává átalakítható ruhadarabjait az egyletnek ajánlodekossa, vagy aki bármint csekély pénzzadománnyal támogatja az emberbaráti intézményt céljainak elérésében. Nem kéri az egylet, hogy valaki magát valamitől megfossza, nem kéri a használható ruhát, sem annak az árát, sőt hálával fogadja a legeskezelebb adományt is, csak azt kéri, hogy ha az évenként kétszer eszközözendő gyűjtés alkalmával az egylet szolgálja kopo tap, ne utasítsák el, ha egyik alkalommal nem ajándékozni való majd lesz máskor. Nem jár tehát tagjainak anyagi megterhelésével, mégis megoldja feladatát. Tömörödjünk tehát, létesítsük az egyletet, ruházzuk fel ama szegény és árva tanköteleseket, akik ruházat hiányában járhatnak iskolába, küzdjük le a társadalom két legveszélyesebb nyavalyáját: a szegénységet és a sötét tudatlanságot.

Emeljük ki felebarátainkat a tudatlanság, a lún és gonoszság fertőjéből; ezzel nemcsak a felebaráti szeretet érvényét gyakoroljuk, hanem nagy horderejű szolgálatot teszünk a társadalom rend és bekéjének.

Tisztelet polgártársak! Egy egylet létesítése a jótékonyaság az árvak keserű könnyeinek letörölése, az örökkévalóság engesztelő szellemének szelid áltató zenéje lesz a hideg sirban nyugvó édes szüle számára, ami könnyűvé teszi a nehéz hantokat s boldoggá az örökké tartó irt. S ha csak egy ruha kiosztása ünnepélyen is vesz részt az egyletnek valamelyik tagja, s látni fogja, hogy mily kevéssel lehet igaz örömeiket szerezni, mily kevéssel lehet valakit boldoggá tenni, bizonyára büszkeség és az öröm érzete tölti be keblét, hogy ő is tagja ez örömet, boldogságot nyújtó egyletnek.

Perlak, 1886 márczius 10. A társaskör megbízásából Götz Ferenc mk. Dr Böhm Sidney mk. Sipos Károly mk. Tóth Sándor mk.

Muraköz tanúgye és a kir. tanfelügyelő jelentése.

Zalamegye népoktatásának 1884 5. tanévi állapota és története című jelentést nyújtott meg megyénk kir. tanfelügyelője a megyei közigazgatási bizottsághoz és a hírlapok útján a megye közönségéhez. Szeretnők közölni eme jelentést egész terjedelmében, mert tanulságos az megyénk minden rendű s rangu lakójára nézve, de lapunk nagyon is kimért hasábjai csakis a legáltalánosabb

és különösen a Muraköz és szomszédaink, a vendek tanügyi viszonyaira vonatkozó adatoknak adhatnak helyet

Aki figyelemmel kísérte megyénk — de maradjunk itthon — különösen Muraköz s a vend vidék előbbi tanügyi állapotát és összehasonlítva azt a mostanival, lehetetlen, hogy a nagy haladás nyomai fel ne tűnjének neki. Az érdem népoktatási törvényeink és az ide vonatkozó min szabályrendeletek végrehajtóját a megyei kir. tanfelügyelő urat illeti Dr Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő ur másfél évi itt működésének, buzgó, körültekintő és tapintatos eljárásának eredménye már is világosan észrevehető. Sokat, nagyon sokat tehet egy hivatása magasztán álló tanügyvezér. A csaták mezején hadseregét diadallal vezető hadvezér tá.órol sem képes a nép boldogítását s a haza jó ügyét ügyelőmozdítani, mint a népoktatók- és a tanuló ifjúság hadseregének derék vezére, a jó tanfelügyelő.

Felhasználjuk az alkalmat, hogy megyénk, de különösen Muraköz és a vend vidék tanügyi állapotának fényes haladását konstataljuk és hisszük, hogy a népoktatással tördő minden polgár és minden hivatott bíráló igazat ad so rainknak.

Másfél év óta sok fontos kérdés rendeztetik Muraközben s a vend vidéken. Iskoláztatótk s az áll. iskolákhoz gondnokságok nevezettek ki Új állami és kath. felekezeti iskolák állítottak fel, több iskolánál újabb osztályok s tanítói állások szerveztettek az apróbb községek iskolázás tekintetében összeolvasztattak s közösen utasítottak iskola állítására; a zug iskolák ügye rendeztetik A magyar nyelvben nem jártas- és a nem képesített tanítók ügye részben megoldott, részben a törvény szigora, a helyi viszonyok és az emberbaráti elvek tekintete vételével — a megoldás stádiumában van. Az illyr- s délszláv nyelven írt tankönyvek folytatólagosan hazafiasakkal pótolattak Lelkesek, birtokosok, gazdák, kereskedők, állami-, megyei- és községi hivatalnokok, a földművelők értelmesebbjei és mások belevonattak a népnevelés magasztos ügyébe s adakozás, részint felügyeleti tiszték elvárlása, jó tanács sat által adták a tanügygel való tördődésüknek jelt. Zalamegye kir. tanfelügyelője mindenütt ott volt ahol a népoktatás tekintetében baj vagy veszély mutatkozott. Ma Belalinczon, holnap meg már Bala'om'fűredén láttuk! Személyes megjelenésével mindig sikerült kivívnia a győzelmet ott, ahol papírral s tollal évek előtt másoknak ez nem sikerült. Tapintattal megválasztott lelkes tanácsadói segítségével eddég még mindig győzelmet aratott megyénk tanügyi vezére s ezáltal győzelemre segítette a haza, a népoktatás és a magyarosodás ügyét.

Az midőn a fényes sikerhez a hártárszéli idegen ajku nép előhaladása nevében köszönetet mondanánk, a további győzelmekhez öszinte szívvel sikert és lsten áldását kívánjuk!

S most lassuk a tanfelügyelő jelentés adatait!

I. Zalamegye tanköteleseinek száma 59313. Rom. kath. 53538, görög kath. 8, hely. hitv. 1685, ág. hitv. 1117, m. vall. 2633. — Magyar 45525, nem-t 592, horvát 9760, vend 3130.

II. Elemi iskolába járt 10317 fű, 18477 leány. Felő nép-, felő leány — és

polg. iskolába járt 512 fű, 105 leány. Ismételő iparos és kereskedelmi iskolába járt 5322 fű, 4432 leány. Nem iskolázott 9727 növendék.

Nem mulasztatom el örömeim rámutatni a mindennapi iskolázók jelentékeny szaporulatára, melynek első rangu okái a muraközi és vend vidéki iskolázás terszerű fejlesztésében, a nemzetiségének az állami iskolázás szemléli eredménye által felkeltett bizalmában, a szaporodó állami iskolák együttes hatásában, a magyar vidékek iskolázási esztakozásának teljesebb beosztásában, végül az iskolázási mutatószámok ellenőrzésének erélyesebb keresztülvételében keresendők

A III. pont az iskolai mulasztásokról szól —

IV. A megyei összes népokt. tanítózetekinek száma 406. Állami 17, községi 74, felekezeti 314, magán 1. Elemi iskola 395, polg. iskola 5, fels. népokola 6. ... Ezen tanevben vidékünkön a következő új iskolák létesültek:

- a) második hegykerületi állami.
 - b) negyedik „
- Megszűntek ezen tanevben:
- a) perlaki romk. (az állami iskola felállításra folytán)
- Új tanevben állítottott ezen tanevben 14 új tanítói állomás szerveztetett 17.
- Új tanevben vidékünkön IV. Hegykerületi (Állami) 1 récz kintssai (Állami) 2, II. Hegykerületi (Állami) 1, perlaki (Állami) 2. — Alsó-Domboru (rk.) 1.
- Új tanítói állomások: Perlak (Állami) 3, Récz-kintssai (Állami) 2, II. Hegykerületi (Állami) 1, IV. Hegykerületi (Állami) 1. A. Domboru 1.

Ezen tanev folyamán tervezés, műszaki elbírálás, megvásárlás vagy felsőbb jóváhagyás alatt áll a csáktornyai állami tanítóképző u helyisége, a 12 osztályig feltesztenő perlaki állami elemi, a stródi 4 tanevű állami elemi, a hodosani 4 tanevű állami elemi, iskolák új helyisége.

(Folyt. köv.)

CSARNOK.

Farsangi élet a Muraköz hegyvidékén.

... Kisvárlécsent csarnok. ...)

Írta: „A”

(Folyt.)

No azután! most következik a java. A tuljdonképeni lakodalom. Mert alig hogy a násznép megérkezik hivatalos utjáról, lassankint kezdenek szállingközni a „Susedok, Susedicák, Kumák, Kumicák, Stricek, Strinák”, meg mit tudom micoáda jogcimen meg nem hívott vendégek egész özöne, kik csakhamar betöltik az ebédlenő szant kis helyiséget, meglehetősen babiloni zafart csinálva a kölcsönös társalgás által, mig nem az első „Družba” jelenti, hogy az ebéd készen van. Most a nap hőse a „Starešina” veszi át a szerepet, kinek feltétlen parancsoló joga van az egész vendégsereg felett s a terített asztalhoz ülteti a megjelenteket, aminek megtörténte után kezdetét veszi a tálalás, amely 7 órákor kezdődik, s csak 12 óra felé ér véget.

Éz ételek felhordási tizate a „Pozovivakat” illeti, kik minden tálat bizonyos vers kíséretében hoznak az asztalra, de oly hosszú időközökben, hogy mig az egyikféle után másat lát az ember, addig minden megerőtlened nélkül eltánczolhat 2 csárdát vagy czepeudit — elszíhat 3 cigarettát — ha van neki — s még akkor se kell félnie, hogy megtalál hullni az étele. S ennek a sok késedelemnek bizonyosan a sok szakszéné az oka.

Ami különben az ebédet illeti, az lukulusi! Van ott a leveles elkezdve a fekete kávéig de minden, meg a tortákat se véve ki. Az ebéd tartama pedig —

ha a „Starešina” és a „Dever” élecs emberek — nagyon vig, ott unatkozní éppen nem, de uvetni nagyou is sokat lehet, mert itt jönnek rendre a különféle s egyaránt érdekes népszokások. Mint pl. a bokréta adás, amely abból áll, hogy a „Podnehajla” minden érkező vendégnek tányéron egy pogácsával, a mennyiszony nevében holmi humoros vers kíséretében virágot nyújt át, amit feltűzni a természetén zirosan meg kell fizetni. Majd következnek a szellemes felköszöntések a „Stareša” részéről, aki az új házaspártól a muzsikokig minden vendéget felköszönt.

A felköszöntések különös említést érdemelnek, mert valóban sokszor oly természetesen és valódi humorról tesznek tanúságot, amit az ember e hrgylakókról fel sem telezten. Egymást érik a furcsábbnál-furcsább maszkok, kinek megjelenése már valami sajátzerő azáltal, hogy mielőtt bejönnek, egy bepecsételt levelet küldenek a „Starešínához”, melyben elmondják életörtönetüket s küldetéseket csejít át s bizonyos összegű krajeárokat mellékelnek hozzá a zenészek számára, hogy táncolhassanak. E levelet azután a „Starešina” felolvassa és csak a „Svada” és a vendégek beleegyezésével engedtetik meg nekik, a belépés, amidőn fantasztikus öltözésükkel s természetes bárgyságukkal önkénytelen is kacsaj keltenek az emberben.

Legsajátszerűbb az, hogy a lakodalom tartama alatt egymást „tegezni” a legjobb barátoknak se lehet, ott mindenki „Gospou”, ami által nagyon mulatságos jelenetek fordulnak elő pl. „Gospou muzika! Gospoda maskari!” vagy „Frailica maskara!” stb. Van azután ének, táncz, sőt gyakran magyar beszéletgetés is lehet hallani, mert a jókevű mámorában előrukkolnak azzal is, amit máskor nem tudnak, s így nem ritkán oly jó magyar beszédes emberre akadni, amit az ember nem is remélene. Egy ilyen farsangi mulatság alkalmával magam is találkoztam egy öreg polgárral, kifélelő fel sem teleztem, hogy magyarul is tudjon, midőn egyszer csak megszólal tiszta kiejtéssel magyarul, de megépepetesen csak akkor érte el a tőpontiát, mikor később oly zamatosan nekelt el néhány régi jó magyar nótát, hogy magam is, sőt az egész vendég sereg kedvet kaptunk a secundálásra. S szinte jól esett látnom azt a lelkezedést, amit a magyar ének keletit s azt az arcokról leolvasható óhaj, hogy mennyire szeretnék ha magyarul tudnák k, ami elég világos bizonyítéka a magyar nyelv iránt táplált rokonszenv és ragaszkodásnak.

Szóval a „Muraköz hegyvidéki” farsangi mulatságok nem megvendők s nem is a legutolsóik, mert e mellett, hogy a helyi nép józanúsága és szellemeségéről tesznek tanúságot, igazán jól esik látni, hogy az egész éven át erős testi munkával elcsigázott szegény nép, mily élelken tud saját körében mulatni s mily vig s ártatlan mulatságban tölti el telt napjait, hogy egy cseppet sem lehet csudálkozni azon, bármily hosszú legyen is a farsang náluk, mégis ena: felhangzik a parasz „De hamar beköszöntött az unalmas bójt!

Azt pedig nem igen bánjuk, mert közelebb tudjuk a tavaszt, mely felszáríté ez atközött sarat, nekünk is lehetővé lesz, hogy felcserélva telt álunkból élvezhessük a szabadban az arany természetét! Adja Isten!!!

Meghívó A helybeli polgárskola... Meghívó A helybeli polgárskola ifjúságának...

Uj építész mester Csakortnyán... Uj építész mester Csakortnyán...

Gyászír Csakortnya város két... Gyászír Csakortnya város két ismét polgári...

gette, értelt apró cseprő tárgyak helyreiga... gette, értelt apró cseprő tárgyak helyreiga-

Gyászír Böles József megal... Gyászír Böles József megal-

A csabrendeki takarékpénztár... A csabrendeki takarékpénztár e-

A kottorji fiatalaság által febr... A kottorji fiatalaság által febr-

Domboru 2 frt. Öner József ur helyben... Domboru 2 frt. Öner József ur helyben 1

Felkért bennünket Bozsics Istv... Felkért bennünket Bozsics Istv-

Március 15 ike Csakortnyán. Ita... Március 15 ike Csakortnyán. Ita

A Perlak és vidéke fiatalasága ál... A Perlak és vidéke fiatalasága ál-

A folyó évi február hó 27-én a... A folyó évi február hó 27-én a

ká/mával felülfizetni szivesek voltak: Ba... ká/mával felülfizetni szivesek voltak: Ba-

Rendőri hírek Kovács Katalin... Rendőri hírek Kovács Katalin

Közvetlen áruvétel Hamburgból... Közvetlen áruvétel Hamburgból

Uroloinica paravicina je vu stanju... Uroloinica paravicina je vu stanju

MEDJIMURJE NOVINE ZA PUK. IZLAZI SVAKU NEDELJU.

Cena je: Na celo leto... Cena je: Na celo leto

Tečaj III

Vu Čakovcu, 21. Marcijaša 1886

Broj 12

Poziv prilockomu obćinstvu. Vu Priloku nastalo je gibanje, da se ustroj društvo za oblaćenje siromašne školske dece.

Vu grobu poćivajućim roditeljem olehki to zemlju koja je pokriva i za naveke usreći groba. Ako samo jedanput dojde tka na svečanost kad se bude oprava delila, i videl bude, da se i s malim velikom veselje more vinuti, za sigurno bude gzdav, da je i on vu ovom ple me itom i dobroćinećem druztvu.

görs.) Vu Medjimurju zveju ovu bo ćudnovitu maternicu. Evo anda vraćva i proti maternici. Znao, da ju vraćiju s ćešnjakovom juhom ali i to sam videl, da mi svakovom, niti sigdar nije ta juha pomogla; zato je bolva ova pomoć: kad budu orehi još zeleni i tak mehki da se daju na dröbne falateke rezati, reži te mehke zelene dröbne još orehe na male komade pol holbe, ali pol litra, kak hoćeš samo do polovice flaše, onda napuni onu istu flašu s špiritusom, im je fal vu štacunu; drži ćeili den iliti 24 vure skupa vu flaši, nego svaku vuru dužno zmešaj, zatekni flašu, pak obrni da zmešaj; drugi den prećdi špiritusa vu drugu ćistu flašu, pak imaš gotovo vraćvo za celo leto, netreba kulhati nego samo jednu kupićku natoćiti pak zpti kad te maternica mući, treba se dobro pokriti, da se ćlovek stopi i poti. Kad se bete nik poti, već je i zdrav, samo se mora vu suho probleć. To trpi 1—2 vure, i muki je kraj i konec.

zahaliji; nuća se tak: vlej vu petroleum malo pravoga olja, pak vamoć lensku ćapu 4 5 put na ćeć, pak ju deni na ranu Ako su već ćusi došji (ćesus) onda hiti vu petroleum i malo kofre. MOLNAR ISTVAN. ZABAVA. Matiaš. Smolko. Anda dobro! Mi hoćemo jezdenjstom vuru oditi vu križanje, i ondi na križ putu hoćemo vraga zavezati, nek nam jedenajst jezer ćeknov da. Matiaš. (Nevidjan iz kuta). Dobro da znao, kam budete došji, zplatin ja vas, da se budete do smrti spominati iz vaše korać! Smolko. Predi kak ove peneze do bimo, hoće nas plašiti, ali mi se na to negenemo, još pak menje iz kola izidemo, poti nam bude peneze dal. Andraš. Maki pošje na me jezero vragov, meni se negene niti las na glavi. Lenard. Aj brate! ljepa sreća, puno p-nez vrag za nikaj, ali kak se budemo deliji? Smolko. Bedak! kak? meni polovicu, pak vam dvem polovicu. Lenard. Tak nemre biti Smolko. Zakaj ne? jeli sam ja né gazd? Lenard. Jeste, ali domaj, ali gde se jednako strahi dele, tam se moraju i penezi jednako deliti.

Smolko: Ali tak je treba, da na starešu bradu više padne. Andraš. Prav imaš! ti si vzemi tri strani. ja bum vzeti dve, ov pak jednu.

Lenard. Pak kak bi ti magarec dve strani, dobil, a ja jednu? Andraš. Kaj je ne moja brada stareša? Lenard. Makar da bi bila stareša od kraljevice Marko, to je nikaj ne, gde se skupa dela, treba, da se jednako plaća.

Andraš. Tihó budí, nezabrlj! Lenard. Ja bum tebi tiho? tko si ti? Andraš. Taki ti pokazem, tko sam? Lenard. L'pov, drugo nikaj! Andraš. (Supiga za vuhó i reče:) Prav nekaj više. Lenard. (Supi i on njega i reče: I ja tuliko.

Andraš. Počekaj! (prime ga za lasi) Budemo videli, koj bude več dobil? Lenard. (Prime njega takaj njega za lasi) Vsaki mora jednako dobiti. Smolko. (Dok se ovi dva za lasi sim tam navlaćuju, reče) Kaj bedarite? živina! zakaj se prejdi kečkate, kak pezenze imate, na stran, magarol! (Onda primeju obodva njega, počneju ga za lasi natezati.)

Andraš. Hoćeš pol imati? Lenard. Hoćeš tri strani? Smolko. Na te bedak! vsakomu jednako, vsakomu jednako! puščajte (pustiju ga.) Andraš. Al tak je prav! Smolko. Baš prav! vsaki je dobil jednako; treba da novce jednako deli. Lenard. Tak je trebal ve idemo delat.

IZHOD X. SMOLKO (sam)

Ajl prav sem k vremenu na del došel, vsakoga je jednako dopalo. Ha, ha, hal kakvi smo mi tri norci bili! poskubli smo se i potukli za pezene, koji su još vragu v škrapljih: i more biti onda ovak, ali gorše još na del dojdemo. Ha, ha, ha! prav mi je bogme! zakaj sam takov osel bil! nebeše ni se mrd takve bedake mesati, bi bil cel stal; ar prav Medjimurčan govore: ki se med poseje meša, da ga s dopuščanjem govoreč, prvič, drugič i tretič svinje pojedul!

Zpeljivanje II.

IZHOD I. SMOLKO (sam)

Komaj sem se denes več tretji tjeđen z postelje zvrlekel; ves sem tak zmlčen i spott, da se komaj gibljem to mi je hasen od moje gjegejnost! prav je meni povedal Matias dijak, da od vraga peneze prositi je velika bedastoča; ar kaj sam nejma, ono dati nemore ovu istinu jesu dobro poču! ita moja pleča; ar me je mesto penez celu vuru s korbacom nemilo vordašil. To imam, i drugo nikaj!

IZHOD II. JUGOVIČ I SMOLKO.

Jugović. Dober dan moj susid! kak ste vi? kak vas Bog pomoe? Smolko. Na službu vsaki dan bojte: naj si sedu, prosim. Jugović. Hvala velikaj! rad nese-dim, niti časa imam; ar tuliko imam posla da neznam, gde mi glava stoji.

Smolko verujem ja to; ar ovak mlada gospoda, kada se domovni na službu aldaju, niti jednoga hipa nezamudju za svoju vernost i prikladnost očivestnu pokazati.

Jugović. To drugič nemore biti zvrhu toga velika gospoda vsa me rida imaju, i zato svoje osebuje posle meni na tuliko zaufaju, da komaj jednoga zvršim, vre me deset drugih čaka; prosim vas, da bi mi jeden par čičem z naj fineše kože zašli; ali jako ljepe, na prvo velike špiće, vse nabrane, od zole prešite i čisto k nogi.

Smolko. Ja vre znam, kak su čarlarna mlada gospoda; ja vnočem sivam, i zato sudim, da i oni budu s menom zadovoljni.

IZHOD III. MATIAŠ I PRVI.

Matias. Dober dan moj prijatel! kak ste? Smolko. Dobro moj gospone! vsaki dan bojte.

Matias. To me kruto veseli. Jugović. Kaj to zvoní vu cirkvi z velikim zvonom?

Smolko. Bude blagoslov, i popóvana mesa. Jugović. Zakaj? vém denes né svetek!

Smolko. Né svetka, ali takova je navada, da ljudi barem jednu vuru vu ovoj halabuki Bogu aldaju.

Jugović. To, veral niti je spodobno niti prilično, vu ovakvih dnevih pobožnosti zmiljavati, kada vsi ljudi zmešani jesu.

Matias. Prosim né tak! ar jesu ljudi, koji si znaudu datj razloga: Bogu nekuliko vremenca, i svojemu veselju nekuliko.

Jugović. To nejde skupa! ar se pobožni i nepobožni bludiju.

Matias. Niti jedni, niti drugi; ar vsaki zna, kaj činiti mora.

Jugović. Zato večera nedelja bila, i onda je vsaki svoju dužnost učinil, denes svetka né, anda niti zapovedi ako pak né zapovedati, tak se nebi ov dan s takvem glasom oblužavati ni morali.

Smolko. Večera je svetek bil, i dan zapovedi, pak ste ga vendar vi z vekušem glasom i halabukom od smočka devete vure do denes pete znavili, neg ste večera samo pol vure v cirkvi pobožno znaviti hoteli; ako vam božja služba samo pol vure trpi, vre vam je vu cirkvi dug čas; akoprem i onda več šepčete i sim tam se zglavetavate, neg Boga molite, pri službi pak vražji nemarkate sedem i osem vur potrošiti, i to vam je jošče premalo.

Jugović. Za protegeram, na balu biti né vražja služba; ar se tam vredna i počena gospoda zrudaju.

Matias. To je istina ali ako vze-memo, odukt da navada bala dohadja, mislihu budemo morali, da na njem nemora zvešema dostojno ijt; ar bal bil je negda krivi Bog, koj se je drugič zval Molok pri Amonitanceh. Ov je bil iz samoga brunca zlejan, s teleom glavum i tak velik, da vu njegovom terbuhu mogel se je velik oženj naloziti, i tulice požirake je imel, da čez nje odu od pet, ali više ljut mogla su prečiziti, ovomu anda bolvanu stareši z vsejsem aldavali jesu vsako ljeto stanoviti broj detce svoje, koju aldovniki po redu čez lampe Bolvana metalí jesu, i da se plač njihov nebi (ni, z velikem kričom, bukaj i pičkalami okolo jesu plesali, doklami se oženj i Bolvan je zasitil.

Jugović. Pak kaj se imamo s toga vučiti?

Matias. Ako né zvešema jednako, barem nekuliko prispodobnu istinu Bolvan ov bal je mesto obdanskoga veejeja, vu terbuhu njegovom gori oženj vsakojčakih nasladnostih tela; vu ov oženj peljaju vnogi stareši decu svoja, koju akoprem nehotone, vendar priliku daju, aldaju ovomu bolvanu. kojemu vnogi drugi jeduskem načinom aldove svje na po-gibel počtenja, sramčljivosti i čistote dragovoljno nosiju: ovom pako vsem, za nuterija spoznanja čisto pođušiti, jesu na strane oni aldovniki, koji svojnimi zaglušljivimi muzikami na tuliko vse skup zaglušuju, da niti ču, niti vidju kaj se dela.

Jugović. Poleg svega toga moči se je tam počteno zadržavati.

Matias. Nekojem, i jako spannetem dopuščam ali prosim, kaj moremo od oneh suditi, koje vidimo da se vu istih svetih mestah nedostojno zadržavaju? jeli se oni vu ovakvih mestah dostojneše i počtenese zadržavati budu mozi?

Jugović. Pak gdo ste vi, prez zamere, koj se podufate ovakova govorit?

Matias. Ja sem diak, koj moje škole zvršil jesem, i po svetu iščem mesta, gde se med dobroga držanja ljudimi, nastaniti budem mogel.

(Drugi put dalje.)

GLÁD FERENCZ.

Kaj je novoga doma? i vu velikim svetu

— Stanovnike okolice Minsk (vu Ruskoj) već kroz tri tjeđnov celi šereg od razbojnikov drží vu strahu. Skoro vsaki dan pogledne ta banda jednoga gruntaša ili bogataša. Ne zdavna su v noći k jednomu gruntušu ne daleko od Novogruda pogledali. Jednošajt je

jih bilo oruženi s revolverami i s nožem. Družinu su povezali i vudrili su uter vu stan grunta a. Na veliki krič i larmu se je gospodar s dvemi inuši suproti stavil, ali tolvajj su je skoro postrelali. Ve su počeli krasti i pakovati kaj je samo za nje vredno bilo. Ali na najput se se prestrašili, kak su opazili da jim je jen sluga vusel i pomoč donešal. Nad ten celi tabor je postal med njimi. I med razbojnikov su osem prišli a oni drugi tri, kod kojih su bile stvari i 42000 rubelov gotovih penez, su vu kmitu noći vusli.

— Goreći potok Vu Skotu su se ne zdavna stanovniki jednomu gorećemu potoku veselili. Taj potok se zove Gyde, koj se je na jednoj strani već više vremena kadil. Jen ribar opazi to i bito holonce jednu goreču šibicu vu taj potok. Nakaj se je potok vuzgal i na velikim komadu gorel je s velikim plamnom.

— Zeleznička nesreča se je pripetila pri Montercalo, pri kojoj su skoro tri-dset ljudi svoje življenje zgubili. Do vozila su već tri vumeli iz med onih, a drugi su jako oranjeni. Toj nesreči je privkrat nepazljivost jednoga činovnika bila kriva, koji je nestal samo najenput. Velju da si je život zel, i da su mu opravu nasli pri morju, gde se je motti vtopil.

— Zlobinstvo jedne kuharice. Vu Londonu (glavni grad Englezke) se je sledeće dogodilo: Vu jednoj uzgojnici su ovog meseca 9 ga nekakvu testu na stol doneli. Ravnateljica hoče s nožom ovu testu zrezati, kak najenput bukoe plamen tak, da se je stolnjak zgorel. Stano od sebe se razne, da su mala dečica, kak takajše i vuciteljji režežali. Iztraga je dokazala, da je to od zlobinstvo jedna kuharice po imenu Alice Michael učinila, kojoj su on dan odgovedli: Ona e vu onu testu mnogo šibice delu i čela je sve zagigati. Pri sudu je sve valovala i rekla je, da se samo žaluje i nesretna se čuti, da od hrane niko nije jel.

— Mir na Iphodu je ipak jedenput komaj nastal. Sander bugarski knez je dopustil enim Srbiancem nazad vu orsag dojtí, koji su pod taborskom vremenu zitrani bili.

— Vu Slavoniji (v Nikinci) se je pripetilo, da su se dva brati za gutuvanje po vino odpeljali vu jedno selo. Vno su kupili i kada su se dimo pe ali ne su spazili, da su konji blizu Save došli. Kada su to spazili, već je vsemu kraj bilo. Kola su se prehitila vu Savu s konji i s ljudim skup. Obodva brati i konji su se vtopili.

— Kuliko novinah izlazi vu Magjarskoj zemlji? 1886 ga leta, prvoga januara je izlazi vu našem glavnom varuš Budimpeštu 231., a vu drugih mestah 285 magjarskih novin. Iz vu ovih je vu nemakim jeziku izlazilo 160., vu horvatskim jezku 45 novin.

— Obeseni elefant. Vu Hamburgu su jednoga elefanta morali skoncati, ar je tak divji postal; da gazda njegov, koj ga je po svetu kazal, nije nikaj već mogel s njim. Odučil se je do kće gazda njegov, da ga da skoncati. Na jedno veliko drvo su ga s mašinom vukli 20 ljudi. Srahovito je bilo gledati viraavanje toga velika elefanta. Ali za 10 minut je ipak vcekel.

— Stekij vuk. Ovog meseca 1 ga je vu var. Smolensk (vu Nemskom) jen stekij vuk dobežal i koga je mogel, tojen je vgrizel. Tak se je dogodilo, da su jedno dvoetnajst nesretni postali Ove dane su se vu Berlinu (glavni grad Nemske) dopelali, da se odonud vu Pariz k jednomu doktoru, po imenu Pasteur, odpeljaju; jer su mnoga čitih od njega vu novinah, da on to zna zvrčiti. Siromski sd se na taj daleki put spravili vu onoj nadi, da jim bude Pasteur pomogel. Putniki, kojim je jednomu nosa a drugomu vusta vgrizel vuk— su dobro zamotani bili i sprovedjeni od jednoga redovnika i doktora.

— Božie Stefan iz Ferketinec daje na znanje, da se je k njemu jedna svinja dotepala. Koj ju je zgubil, naj se pri njem javi, da mu ju nazad more dati.

— Vu Englezkom su još takajše tak rekuć zimski dnevi. Ove dneve je strahjen viher bil, za kojim je strahovit: sneg opal, tak da siromušoj ljudstvo obično pak težaki, ne samo da glad

i žedni hodiju po vualicah, nego i izmrzavaju. To sve samo onu nezadovoljnost ja i, koja je već prestoga vu tem bogatem orsagu prevuč velika.

Gospodarstvo.

Jeden gospodar pše: Ove dane mi se je krava stela i za jedan vnu joj je nekakva težina došla, tak da mi je krava rekuć omedljevala. Hrbet joj je čisto mrzel postalo. Na to sen na nju jednog gunja de i s jednim toplom zelezom sen ju pegal po hrbtu. Za četiri vure je ta težina prešla joj, pak opet počela jesti. Ali samo malo sena sam joj dal i malo takše vode, koja već više dnevoj jestala. Na to sem joj malo tak zvane glauber soli dal i kristera, ali samo na četiri dan je počela navadno cerati. Glavna stvar je, da to najenput većinimo, kak opazimo ovu talingu pri marhi.

— Petroleum moči je pobošati, ako se vu petrolemsku lampicu polet veličine njezine da nekuliko kamene soli. Na priliku, ako je i mpa mala, za jednu šavnu žličicu, ako pak je malo veška, onda malo više, i t. d. moči je takaj i vu šušću staklo ili kantu— vu kojoj se petroleum čuva, dati soli, onda njeje treba vu lampu davati. Na ovakov način pobošani petroleam gori vnoogo svetleše i tak lahko se neupali (eksplo-dera)

(Iz Josomira kraj Močkovca.)

— Čena zitka: Pšenica 7.50 — 8 Hrt 6.50 — 7. — Kuruza 5.80 — 6.10 Jedem 6.20 — 7.20 — Zob 6.50 — 7.

— Lotterija. Budapšt 14. mrućeg 1886.

26. 28. 48. 69. 7. 64.

Szerkesztő: MARGITAI JÓZSEF urelnik.

Hirdetések.

Egy lakás azonnal kiadandó. Bővebbet a lap kiadói vatalában. Szerkesztő: MARGITAI JÓZSEF urelnik.

Arverési hirdetményi kivonat

A perlaki kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy ZAKÁL HENRIK ügyvéd által képviselt NEUFELD ADOLF alsó-domborui lakos végrehajtásának MLINARICS ANDRAS és KOSZINA MATYÁS perlaki lakos végelajást szenvedők elleni 68 ijt 60 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a n. kanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. bírósághoz) területén lévő a perlaki 421 sz. j. k. 1938 hrsz. az 1712 sz. j. k. 418 hrsz. ház udvar s kert telére, a 282 sz. j. k. 2077. a 2248 hrsz. a ingatlanra az arverést 900 forint eszenel a megallapított kikéltási árban elrendeli, és hogy a fennebb megáll. ingatlanok az

1866 évi aprilis hó 12-ik napján d. e. 10 órakor

Perlak község házáni megállapított nyilvános arverésen a megallapított kikéltási áron aól is eladotni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az i galian becsárának 10 százaélti késszépbenben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árólyimallal számtólit és az 18-1. évi november hó 1-én 3338. sz. o. kelt igazságügyi miniszteri rendel. S. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikéltől kezehet letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpenntel a bíróságnal előleges elhelyezésről kikéltőt szábazsúlyozó elismervény átvevőgallatni.

Kelt Perlak n. 1835 évi november hó 23 napján.

A perlaki kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

A Betegparás című riportban számos hástegor van ismertetve, melyek sok óven keresztü megkühdőnk hásonyultak s ez okból a legmögobb ajánlata miétek. Minden betegnek ismeri kellene a riportat. Különösen pedig azokat, a kik hásonyben vagy csúszban, tüdősovordásban, ideggyengeségben, sárgában sly. szenvednek, arra figyelmeztetük, hogy az egyzsen hásonyultak által nagyon gyakran meg az ügyvezett gyógyítatlan betegégek is meg-sértenek. A k. Betegparatol olvasni kívánja, az irónj egy levezetlapot Richter kiadó-int. zetésék Lipcsében, mire a riport megkérül. A megrendelés az költségbe nem kerül.

